Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cupiditatū scelerib;. Et exclamauerunt dicentes.
Q'd nob & tibi fili dei. Non est ista ēfessio uoluntatis.
quia p̄mū ñ sequitur ēfitentis s; extorsio necessitatis.
uelut serui fugitiui si post multū temporis dim
iuderint suū nichil aliud ñ de uerberib; dep̄cant.
Sic & demones dim interis cernentes repente ver
sari ad iudicandos se uenisse credebant. Presentia
saluatoris tormēta sunt demonū. Venisti ante tēp's
torquere nos. Sciebat enī diabol's esse sibi certā in
iudicio di dapnationē futurā cui p̄sayam dicit.
ue q̄ p̄daris. nonne & ipse p̄dabaris. s; dispensatio
nē diuini consilii quę in incarnatione xp̄i nobis
manifestanda erat scire ñ potuit. qu sapientiā di
secdm aplm nemo principū huī scli cognouit. si
enī cognouissē et rel. Vnde dnici aduentus poten
tiā p̄ timescens ad suā tendere dapnationē rogabat
luca attestante ne imperaret ut in abyssum ire.
Erat autē ñ longe abeis grex porcoꝝ usq; mitte nos
in gregē porcoꝝ. Marcus dicit circa montē fuisse
gregē porcoꝝ cui nichil repugnat qd lucas dixit
in monte. Grex enī porcoꝝ tam magnus fuit ut aliq
essent in monte aliq circa montē. Et ait ihc. ire.
Erubescat manichei q̄ hominū & bestiarū unā dicē
esse substantiā. diu p̄ unus hominis salute duo milia
ut marcus cōmemorat porcoꝝ suffocant. Inquoꝝ tam